DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)
den 13 april 2000 *

I mål C-153/99 P,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av juridiske chefsrådgivaren G. Valsesia och juridiske rådgivaren J. Currall, båda i egenskap av ombud, biträdda av advokaten D. Waelbroeck, Bryssel, delgivningsadress: rättstjänsten, C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

klagande,

angående överklagande av dom meddelad den 25 februari 1999 av förstainstansrätten (fjärde avdelningen) i de förenade målen T-282/97 och T-57/98, Giannini mot kommissionen, REGP 1999, s. I-A-33 och s. II-151, i vilket det förs talan om att nämnda dom skall upphävas då den innehåller en rättsvillfarelse vad gäller maktmissbruk och åsidosättande av artikel 176 i EG-fördraget (nu artikel 233 EG), vilket kommissionen skulle ha gjort sig skyldig till,

* Rättegångsspråk: franska.

i vilket den andra parten är:

Antonio Giannini, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, Bryssel, företrädd av advokaterna M. Dallemagne och C. Locchi, Bryssel, 85, rue du Prince royal, B-1050 Bryssel,

svarande vid första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden J.C. Moitinho de Almeida samt domarna C. Gulmann (referent), J.-P. Puissochet, G. Hirsch och F. Macken,

generaladvokat: F.G. Jacobs,
justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 25 november 1999 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har genom ansökan, som inkom till domstolens kansli den 23 april 1999, väckt talan med stöd av artikel 49 i EG-stadgan och motsvarande artiklar i EKSG-, och Euratomstadgorna för domstolen, mot förstainstansrättens dom av den 25 februari 1999 i de förenade målen T-282/97 och T-57/98, Giannini mot kommissionen, REGP 1999, s. I-A-33 och s. II-151, nedan kallad den överklagade domen. Sökanden yrkar att nämnda dom skall upphävas då den, enligt sökanden, innehåller en rättsvillfarelse angående maktmissbruk och åsidosättande av artikel 176 i EG-fördraget (nu artikel 233 EG), som kommissionen skulle ha gjort sig skyldig till.

2 Den rättsliga ramen och de faktiska omständigheter som ligger bakom tvisten beskrivs i domen enligt följande:

"1 Den 15 december 1994 offentliggjorde Europeiska gemenskapernas kommission ett meddelande om lediga tjänster KOM/151/94 (nedan kallat meddelande KOM/151/94 eller det ursprungliga meddelandet) avseende tjänsten som chef för enhet 1 'förhandlingar om och förvaltning av textilavtalen; skor; diverse' inom direktorat D 'sektoriella frågor' vid generaldirektoratet för yttre förbindelser (nedan kallad 'den omstridda tjänsten'). Meddelandet hade följande lydelse:

'KOM/151/94 A 3/A 4/A 5 I/D/I Enhetschef med ansvar för förhandlingar om och förvaltning av avtalen om textilier och skor.'

2 De minimikvalifikationer som krävdes för att ansöka om förflyttning/befordran var följande:

'— sökanden skall tillhöra samma tjänstekategori/tjänstegrupp som KOM (förflyttning),

— sökanden skall tillhöra tjänstekategorin under den som omnämns i KOM (befordran enligt artikel 45 i tjänsteföreskrifterna),

— sökanden skall ha kunskaper om och erfarenhet/lämplighet för arbetsuppgifterna,

— för tjänst som kräver speciella kvalifikationer: sökanden skall ha kunskap och fördjupad erfarenhet av/inom sektorn.'

3 Sökanden, tjänsteman i lönegrad A 4, sökte den ifrågavarande tjänsten liksom sex andra personer. Tillsättningsmyndigheten tillsatte X på ovannämnda tjänst. Genom skrivelse av den 28 april 1995 underrättades sökanden om att hans ansökan inte hade föranlett något positivt beslut. Efter det att sökanden framfört klagomål den 25 juli 1995, vilket avslogs, väckte sökanden talan den 21 februari 1996 dels om ogiltigförklaring av besluten att avslå sökandens ansökan samt att tillsätta x på den omstridda tjänsten, dels om ersättning för den ekonomiska och ideella skada som sökanden lidit på grund av dessa beslut. Genom dom av den 19 mars 1997 i

mål T-21/96, Giannini mot kommissionen (REGP 1997, s. I-A-69 och II-211, nedan kallad dom av den 19 mars 1997) ogiltigförklarade förstainstansrätten besluten men ogillade begäran om skadestånd.

4 I detta mål erinrade förstainstansrätten först om domstolens rättspraxis enligt vilken det utrymme för bedömning efter eget skön som tillsättningsmyndigheten förfogar över i fråga om tillsättande av tjänster förutsätter en noggrann undersökning av ansökningshandlingarna och ett samvetsgrant iakttagande av de krav som uppställs i meddelandet om lediga tjänster, varför tillsättningsmyndigheten är skyldig att utesluta alla sökande som inte uppfyller dessa krav. I det aktuella fallet var ett av dessa krav att ha 'kunskaper om och erfarenhet/lämplighet för arbetsuppgifterna' (tredje strecksatsen under allmänna villkor). Detta villkor skall bedömas mot bakgrund av den beskrivna tjänsten, det vill säga 'enhetschef med ansvar för förhandlingar om och förvaltning av avtalen om textilier och skor'.

5 Förstainstansrätten konstaterade sedan att X uppenbarligen inte uppfyllde nämnda villkor eftersom han, vid tidpunkten för ansökan, inte hade någon erfarenhet vare sig av textil- eller skosektorn eller av det allmänna område, nämligen den gemensamma handelspolitiken, som tjänsten ingick i. Förstainstansrätten noterade också kommissionens uppgift om att sökanden, som varit förhandlare och förvaltare av gemenskapens bi- och multilaterala textilavtal under ett tiotal år samt chefsförhandlare för dessa avtal under ytterligare fem år, var väl kvalificerad för tjänsten.

6 Förstainstansrätten fastslog att genom att tillsätta X på tjänsten i fråga, trots att denne inte uppfyllde ett av minimikraven i meddelandet om lediga tjänster, och att avslå sökandens ansökan hade kommissionen, med hänsyn till de jämförelser som hade kunnat bidra till dess bedömning, agerat på ett uppenbart oriktigt sätt och inte beaktat tjänstens intresse i den mening som

avses i artikel 7 i tjänsteföreskrifterna. Följaktligen ogiltigförklarade förstainstansrätten tillsättningsmyndighetens omstridda beslut.

7 Den 10 april 1997 publicerade kommissionen ett nytt dokument som ogiltigförklarade meddelandet om lediga tjänster, KOM/151/94, och samtidigt offentliggjorde ett nytt meddelande för den omstridda tjänsten (nedan meddelande KOM/062/97 [eller det nya meddelandet]) med följande lydelse:

'KOM/062/97 A3 I/D/I Enhetschef med ansvar för förhandlingar om och förvaltning av avtalen om textilier, skor och diverse. Företräde kommer att ges sökande som kan styrka erfarenhet av internationella förhandlingar liksom erfarenhet av att leda en arbetsenhet.'

8 I meddelande KOM/062/97 ställdes samma minimikrav som i meddelande KOM/151/94 (se punkt 2 ovan).

9 Den 7 maj 1997 inkom sökanden med dels klagomål mot ogiltigförklaringen av meddelande KOM/151/94 och det nya meddelandet, dels med en begäran om skadestånd.

10 Genom beslut av den 30 maj 1997 tillsatte svaranden ånyo X på den omstridda tjänsten.

11 Det klagomål som sökanden inkom med den 7 maj 1997 avslogs genom uttryckligt beslut av den 24 juli 1997. Beslutet delgavs sökanden den 30 juli 1997.

12 Den 21 augusti 1997 inkom sökanden med klagomål mot svarandens beslut av den 30 maj 1997 att utnämna X på den omstridda tjänsten. Detta klagomål blev också föremål för ett uttryckligt avslagsbeslut av svaranden den 18 december 1997, vilket delgavs sökanden den 6 januari 1998."

3 Under dessa omständigheter väckte Giannini talan i två mål vid förstainstansrätten om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att följa förstainstansrättens dom av den 19 mars 1997 genom att ersätta det ursprungliga meddelandet med ett nytt meddelande om lediga tjänster samt genom att åter utnämna X på den omstridda tjänsten (nedan kallade de omstridda rättsakterna). Till stöd för sin talan åberopade Giannini två grunder dels åsidosättande av artikel 176 i fördraget och maktmissbruk, dels åsidosättande av principerna om skydd för berättigade förväntningar och tjänstemännens möjlighet till befordran samt underlåtenhet att tillvarata tjänstens intresse.

Den överklagade domen

4 I punkt 29 i den överklagade domen angav förstainstansrätten att det ankom att pröva huruvida kommissionens handlande, för att följa domen av den 19 mars 1997, att ersätta det ursprungliga meddelandet med ett nytt och att sedan på grundval av det senare meddelandet utnämna samme tjänsteman som hade utnämnts på grundval av det första meddelandet, innebär en uttalad vilja att gynna en av de sökande till tjänsten till skada för andra sökande och en underlåtenhet att tillvarata tjänstens intresse.

5 I punkterna 30—33 i den angripna domen angav förstainstansrätten följande tre uppgifter, som enligt denna visar att kommissionen åsidosatt artikel 176 i fördraget och gjort sig skyldig till maktmissbruk:

— kommissionens ogiltigförklaring av det ursprungliga meddelandet, och därmed undanröjande av de ursprungliga ansökningarna, trots att förstainstansrätten inte kritiserade det ursprungliga meddelandet som sådant, utan i sin dom av den 19 mars 1997 dragit slutsatsen att X inte uppfyllde ett av minimivillkoren som enligt meddelandet krävdes för att utnämnas till den omstridda tjänsten,

— det faktum att den enda skillnaden mellan det nya och det ursprungliga meddelandet om lediga tjänster var ett tillägg om två "företrädesvillkor" vad avser valet av sökande. Dessa villkor motsvarade exakt de kvalifikationer som förstainstansrätten ansett X besitta,

— X tillsattes åter trots att sju andra tjänstemän sökt den omstridda tjänsten.

6 I punkt 30 i den överklagade domen angav förstainstansrätten dessutom att kommissionen, under det muntliga förfarandet, på frågan om vilka skälen var för att ersätta det ursprungliga meddelandet med ett nytt nöjt sig med att åberopa sitt stora utrymme för skönsmässig bedömning på detta område.

7 Med hänsyn till dessa omständigheter ansåg förstainstansrätten att det föreligger objektiva, relevanta och samstämmiga uppgifter om att de omstridda rättsakterna antagits av andra skäl än att följa domen av den 19 mars 1997. Vidare ansåg förstainstansrätten att rättsakterna i stället för att tjäna syftet i artikel 176 i fördraget äventyrat verkställighet av en dom från förstainstansrätten. Följaktligen drog förstainstansrätten slutsatsen att kommissionen, genom att besluta att

ersätta det ursprungliga meddelandet med ett nytt meddelande om lediga tjänster, med villkor som gynnade X:s ansökan och sedan åter tillsätta denne på den omstridda tjänsten, åsidosatt artikel 176 i fördraget och gjort sig skyldig till maktmissbruk.

Överklagandet

8 Kommissionen har yrkat att domstolen skall förklara att talan kan tas upp till prövning, att den angripna domen skall upphävas samt förplikta Giannini att ersätta rättegångskostnaderna.

9 Till stöd för sitt överklagande har kommissionen endast åberopat en grund: förstainstansrätten har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den ansåg att ogiltigförklaringen av det ursprungliga meddelandet och initierandet av ett nytt rekryteringsförfarande till följd av domen av den 19 mars 1997, står i strid med klagandens skyldigheter enligt artikel 176 i fördraget. Klaganden har således hävdat att förstainstansrättens konstaterande om maktmissbruk är felaktigt.

10 Kommissionen anser sig vara behörig att vidta sådana åtgärder sedan det ursprungliga rekryteringsförfarandet delvis ogiltigförklarats. Beslutet att handla på detta sätt utgjorde, enligt kommissionen, ett korrekt utövande av dess utrymme för skönsmässig bedömning såsom framgår av förstainstansrättens rättspraxis, och särskilt av domen av den 16 oktober 1996 i mål T-56/94, De Santis mot kommissionen, (REGP 1996, s. I-A-473 och II-1325). Det åvilar, enligt kommissionen, tillsättningsmyndigheten att i meddelandet om lediga tjänster precisera de villkor som, med tanke på tjänstens behov, kunde anses nödvändiga för att tillsätta en tjänst. Med tanke på den viktiga roll ett meddelande om lediga tjänster har åligger det vidare, enligt kommissionen, endast tillsättningsmyndigheten att besluta om att tillsättningsförfarandet skall börjas om, genom att dra tillbaka det ursprungliga meddelandet om lediga tjänster och ersätta det med ett nytt rättat meddelande, i det fall man sent i förfarandet upptäckt att de speciella villkoren behöver ändras i tjänstens intresse.

11 Den omständigheten att de företrädesvillkor som lagts till i det nya meddelandet motsvarade de kvalifikationer som X, i domen av den 19 mars 1997, ansågs besitta, utgör, enligt kommissionen, inte tillräckligt bevis för att man skall kunna fastställa förekomsten av maktmissbruk, avsett att kringgå domens rättsverkningar. Om så vore fallet hade det behövt styrkas att nämnda villkor var utan intresse för den lediga tjänsten. Härutöver anser kommissionen att nämnda dom inte kan innehålla några förelägganden om hur kommissionen skall agera sedan de omstridda besluten ogiltigförklarats av nämnda dom. Varje sådant föreläggande skulle innebära ett åsidosättande av den kompetensfördelning som följer av artikel 176 i fördraget och skulle hindra kommissionen att handla i tjänstens intresse.

12 Således har kommissionen ansett den överklagade domen diskutabel, framför allt eftersom förstainstansrätten tycks ha grundat sitt beslut på antagandet att kommissionen, för att på ett riktigt sätt följa domen av den 19 mars 1997, inte hade något annat val än att fortsätta det ursprungliga tillsättningsförfarandet på det stadium där besluten ogiltigförklarades genom förstainstansrättens dom. Detta skulle innebära att förfarandet fortsatte på grundval av det ursprungliga meddelandet och kommissionen därigenom inte kunde initiera ett nytt rekryteringsförfarande på grundval av ett nytt meddelande.

13 Detta påstående om rättsvillfarelse är emellertid grundat på en felaktig analys av den domen.

14 Det är visserligen riktigt att gemenskapsdomstolarna, inom ramen för lagenlighetsprövning av en rättsakt med stöd av artikel 173 i fördraget (nu artikel 230 EG i ändrad lydelse), inte är behöriga att utfärda förelägganden på institutionernas område ens om åtgärderna vidtagits för att följa dessa domstolars domar (se särskilt beslut av den 26 oktober 1995 i de förenade mål C-199/94 P och C-200/94 P, Pevasa och Inpesca mot kommissionen, REG 1995, s. I-3709, punkt 24), och att det i ett fall som det nu förevarande åligger kommissionen att, efter att ha bedömt vad som ligger i tjänstens intresse med avseende på varje tjänst som skall tillsättas, vidta lämpliga åtgärder, däribland sådana som består i att ett nytt rekryteringsförfarande initieras på grundval av ett meddelande om

lediga tjänster som eventuellt ändrats (se punkterna 30—45 i generaladvokatens förslag till avgörande). Domstolen konstaterar emellertid att förstainstansrätten inte åsidosatt dessa principer.

15 För att besluta om ogiltigförklaring av de omstridda rättsakterna på grund av åsidosättande av artikel 176 i fördraget samt maktmissbruk utgick förstainstansrätten från vissa faktiska uppgifter, om vilka erinras i punkt 5 ovan. Förstainstansrätten ansåg att så objektiva, relevanta och samstämmiga uppgifter förelåg att det framstår som om nämnda rättsakter vidtagits för att uppnå ett annat syfte än att följa domen av den 19 mars 1997.

16 I den utsträckning som kommissionen, i sin argumentation till stöd för sin enda grund, ifrågasätter förstainstansrättens bedömning av de faktiska omständigheterna vill domstolen erinra om att det, enligt fast rättspraxis, följer av artikel 168a i EG-fördraget (nu artikel 225 EG) och artikel 51.1 i domstolens EG-stadga att överklagandet endast kan avse en prövning av om en rättsregel har överträtts och inte någon bedömning av de faktiska omständigheterna (se särskilt dom av den 28 maj 1998 i mål C-8/95 P, New Holland Ford mot kommissionen, REG 1998, s. I-3175, punkt 25).

17 Av ovanstående följer att överklagandet skall ogillas.

Rättegångskostnader

18 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 118 i samma regler skall tillämpas i mål om överklagande, skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom A. Giannini har yrkat att kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna och kommissionen har tappat målet, skall den ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

följande dom:

1) **Talan ogillas.**

2) **Europeiska gemenskapernas kommission skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Moitinho de Almeida Gulmann Puissochet

Hirsch Macken

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 13 april 2000.

R. Grass

Justitiesekreterare

J.C. Moitinho de Almeida

Ordförande på sjätte avdelningen